

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta pedagogická
Katedra českého jazyka a literatury

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(posudek oponenta)

Práci předložila: Eliška Průšová
Vedoucí práce: PhDr. Mgr. David Franta, Ph.D.
Oponent: Mgr. Lukáš Houdek

1. CÍL PRÁCE:

Autorka se zaměřila na tvorbu Evy Válkové, souběžně čtenáře obohatila o seznámení s autorkou. Na základě toho lze bezpodmínečně prohlásit, že cíl byl splněn.

2. OBSAH:

Bakalářská práce se velmi povedla především díky značné vlastní iniciativě studentky. Využila možnosti, které jí naskýtal rozhovor se spisovatelkou, a bravurně se tohoto úkolu zhostila. Eva Válková nám o sobě i své tvorbě řekla vše potřebné, jelikož položené otázky směřovaly tam, kam směřoval i cíl práce. Vzájemná kooperace v rozhovoru je značná, což představuje další plusový atribut.

Práce je ucelená, má jasně promyšlenou obsahovou strukturu, které se autorka drží. Postup hodnotím jako systematický, jednotlivé myšlenky jsou pospojovány nejenom číslováním kapitol, ale rovněž i chronologickým myšlenkovým postupem. Vedle zmíněného rozhovoru se ocitáme na poli regionální plzeňské tvorby, což představuje téma aplikovatelné i ve výuce literatury. Plzeňský literární život (PlŽ) je charakterizován z pohledu historie (jeho návaznost na periodikum Pramen) i v konsekvencích s Evou Válkovou. Ve druhém uvedeném případě rozhodně zmiňme dubnové číslo z roku 2006, kdy Válková zapojuje tvorbu s neznámým autorem Karlem Šebkem.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Jazyk je čtenářsky zajímavý a svižný, kapitoly na sebe postupně navazují. Škoda, že většina zdrojů je uvedena až v závěrečném výčtu. Na druhou stranu pochvalme grafické zpracování rozhovoru s autorkou.

4. ROZBOR PRÁCE:

Velký přínos rozhovoru byl již zmíněn výše. Přesto připomeňme, že jeho zařazení hned do první kapitoly bylo nesmírně zásadní, protože umožnilo následné dedukce.

Při rozboru básní dochází k odhalení surrealistických obrazů, jimiž se tvorba vyznačuje; sumárně uměleckou interpretaci hodnotím jako zdařile citovou a plnou přirovnání i znázornění nálad (například v Jízdě Prahou na straně 20).

5. OTÁZKY A NÁMĚTY K OBHAJOBĚ:

Tvorbu Evy Válkové vnímáte spíše jako svůj vlastní zájem, nebo se domníváte, že i Vaši žáci by ji měli ve škole probírat? Co konkrétně z autorčiny tvorby by podle Vás žáky mohlo zaujmout?

6. NAVRHOVANÉ HODNOCENÍ:

Práci doporučuji k obhajobě. Bez připomínek. S pochvalou.

Výborně.

Souhlasí s originálem
Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury
Jelínková

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta pedagogická
Katedra českého jazyka a literatury

HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(posudek oponenta)

Práci předložila: Eliška Průšová
Vedoucí práce: PhDr. Mgr. David Franta, Ph.D.
Oponent: Mgr. Lukáš Houdek

1. CÍL PRÁCE:

Autorka se zaměřila na tvorbu Evy Válkové, souběžně čtenáře obohatila o seznámení s autorkou. Na základě toho lze bezpodmínečně prohlásit, že cíl byl splněn.

2. OBSAH:

Bakalářská práce se velmi povedla především díky značné vlastní iniciativě studentky. Využila možnosti, které jí naskýtal rozhovor se spisovatelkou, a bravurně se tohoto úkolu zhostila. Eva Válková nám o sobě i své tvorbě řekla vše potřebné, jelikož položené otázky směřovaly tam, kam směřoval i cíl práce. Vzájemná kooperace v rozhovoru je značná, což představuje další plusový atribut.

Práce je ucelená, má jasně promyšlenou obsahovou strukturu, které se autorka drží. Postup hodnotím jako systematický, jednotlivé myšlenky jsou pospojovány nejenom číslováním kapitol, ale rovněž i chronologickým myšlenkovým postupem. Vedle zmíněného rozhovoru se ocitáme na poli regionální plzeňské tvorby, což představuje téma aplikovatelné i ve výuce literatury. Plzeňský literární život (PlŽ) je charakterizován z pohledu historie (jeho návaznost na periodikum Pramen) i v konsekvencích s Evou Válkovou. Ve druhém uvedeném případě rozhodně zmiňme dubnové číslo z roku 2006, kdy Válková zapojuje tvorbu s neznámým autorem Karlem Šebkem.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA:

Jazyk je čtenářsky zajímavý a svižný, kapitoly na sebe postupně navazují. Škoda, že většina zdrojů je uvedena až v závěrečném výčtu. Na druhou stranu pochvalme grafické zpracování rozhovoru s autorkou.

4. ROZBOR PRÁCE:

Velký přínos rozhovoru byl již zmíněn výše. Přesto připomeňme, že jeho zařazení hned do první kapitoly bylo nesmírně zásadní, protože umožnilo následné dedukce.

Při rozboru básní dochází k odhalení surrealistických obrazů, jimiž se tvorba vyznačuje; sumárně uměleckou interpretaci hodnotím jako zdařile citovou a plnou přirovnání i znázornění nálad (například v Jízdě Prahou na straně 20).

5. OTÁZKY A NÁMĚTY K OBHAJOBĚ:

Tvorbu Evy Válkové vnímáte spíše jako svůj vlastní zájem, nebo se domníváte, že i Vaši žáci by ji měli ve škole probírat? Co konkrétně z autorčiny tvorby by podle Vás žáky mohlo zaujmout?

6. NAVRHOVANÉ HODNOCENÍ:

Práci doporučuji k obhajobě. Bez připomínek. S pochvalou.

Výborně.

Souhlasí s originálem
Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta pedagogická
katedra českého jazyka a literatury
Jelínková